Книга Псалмів 41-50

Псалом 41

(40) Милосердні зазнають милосердя 2-4; не покладатися на людину 5-10; - а на Господа 11-14

1 Провідникові хору. Псалом. Давида.

2 Блажен, хто дбає про нужденного та вбогого; в лиху годину Господь його врятує.

3 Господь хоронитиме його й живитиме його, і зробить його на землі щасливим, і не видасть його в руки ворогам зажерливим.

4 Господь підтримає його, недужого, на ложі: увесь біль його відніме в його недузі.

5 Я мовив: “Господи, змилуйся надо мною! Вилікуй мою душу, бо згрішив перед тобою.”

6 Вороги мої розповідають проти мене лихі речі: “Коли помре він, і загине його ім'я?”

7 І хто навідатись приходить, марне виговорює; у серці своїм зло збирає і, вийшовши надвір, розголошує.

8 Усі мої ненависники перешіптуються вкупі проти мене, задумують зло на мене:

9 "Лиха біда вчепилася до нього! І де раз ліг, то більш уже не встане."

10 Ба навіть друг мій, що я на нього покладався, що живився моїм хлібом, і той наставив п'яту на мене.

11 Ти ж, Господи, змилуйся надо мною і підведи мене, і я відплачу їм.

12 Тоді збагну, що мене любиш, як ворог мій не буде ликувати надо мною.

13 У невинності моїй будеш підпорою моєю і поставиш мене перед твоїм обличчям повіки.

14 Благословен Господь, Бог Ізраїля від віку й до віку! ' Нехай так буде! Нехай так буде!

Псалом 42

(41) Туга за святинею Бога живого 2-6 висміяний ворогами молиться 7-12

1 Провідникові хору. Маскіл. Синів Кораха.

2 Як лань прагне до водних потоків так душа моя прагне до тебе, Боже.

3 Душа моя жадає Бога, Бога живого, - коли бо прийду й побачу обличчя Боже?

4 Сльози мої стали мені хлібом удень і вночі, коли день-у-день мені говорять: "Де Бог твій?"

5 Про це я згадую і душу виливаю над собою: як я йшов у громаді, йшов попереду них до дому Божого, посеред гуків радости й хвали, у гурті святковім.

6 Чом побиваєшся, душе моя, і тривожишся у мені? Надійсь на Бога, бо я ще буду його прославляти, Спасителя обличчя мого і мого Бога.

7 Душа моя пригноблена в мені; тому я згадую тебе в землі Йордану і Хермону і з гори Міцар.

8 Безодня кличе до безодні під гуркіт твоїх водоспадів; усі твої буруни й хвилі хлинули на

мене.
9 Удень хай Господь явить свою милість, вночі ж співатиму і славитиму Бога життя мого.
10 Кажу до Бога: «Скеле моя, чом мене забуваєш? Чому смутний ходжу я, ворогом прибитий?
11 Кості тріщать у мене, а тут ще й вороги мої кепкують з мене, коли день-у-день до мене кажуть: Де ж Бог твій?»
12 Чому пригноблена, душе моя, і тривожишся у мені? Надійсь на Бога, бо знову прославлятиму його, Спасителя обличчя мого та мого Бога.
Псалом 43
(42) Наполегливе благання священика на вигнанні
1 Обстань за мною, Боже; розсуди мою справу проти нечестивого народу; від чоловіка лукавого й несправедливого мене визволь.
2 Бо ти, Боже, моя твердиня. Чому мене відкинув? Чому смутний ходжу я, ворогом прибитий?
3 Пошли світло твоє і твою правду: вони нехай мене ведуть заберуть на святу гору твою й до твоїх наметів.
4 І я прийду до жертовника Бога, до Бога радости й веселости моєї, і прославлятиму тебе на гуслах, Боже, мій Боже!
5 Чом побиваєшся, душе моя, і тривожишся в мені? Надійсь на Бога, бо я ще буду його прославляти Спасителя обличчя мого і мого Бога.
Псалом 44
(43) Ізраїль спогадує про ті часи, коли Бог його провадив 2-9; тепер - він відкинений та пригнічений 10-23; благання 24-27
1 Провідникові хору. Синів Кораха. Маскіл.
2 Боже, на наші вуха ми чули, наші батьки нам розповіли про діло, що учинив єси за днів їхніх, днів давніх.
3 Ти, власною рукою вигнав народи, а їх насадив, порозбивав народи, а їх поширив.
4 Бо не мечем своїм вони зайняли землю, і не рамено їхнє дало їм перемогу, а твоя десниця і твоє рамено, і світло обличчя твого, бо ти їх уподобав.
5 Ти, царю мій, мій Боже, Яковові вирішував перемоги.
6 Тобою ми відбили наших супостатів, ім'ям твоїм ми розтоптали тих, що на нас повстали.
7 Я бо не покладався на лука мого, і не спас мене меч мій;
8 але ти врятував нас від наших ворогів і засоромив ненависників наших.
9 Богом ми день-у-день хвалились, і твоє ім'я ми завжди прославляли.
10 Тепер же ти нас відкинув і засоромив, і не виходиш із нашими військами.

11 Ти завернув нас до втечі перед ворогом нашим, і наші ненависники нас пограбували.
12 Ти віддав нас, мов овець, на заріз, і між народи нас розвіяв.
13 Спродав єси народ твій за безцінь і не мав великого заробітку, їх спродавши.
14 Віддав на посміховище нас сусідам нашим, на погорду й наругу тим, що навкруги нас.
15 Учинив єси нас поговором між людьми, народи над нами хитають головою.
16 Увесь час передо мною моя ганьба, і сором мені обличчя вкриває
17 від голосу ганьбителя й злоріки, від ворога й супостата.
18 Усе це на нас нагрянуло, хоч ми тебе й не забули, і не спроневірилися союзові твоєму,
19 і не відвернулося серце наше, і не зійшли з твоєї стежки стопи наші,
20 коли ти розтер нас на місці шакалів і вкрив нас тінню смерти.
21 Коли б ми забули ім'я нашого Бога і простягали руки наші до чужого бога,
22 то чи Бог про це не дізнався б? Таж він знає таємниці серця.
23 Тажчерез тебе нас убивають повсякчасно і, як овець, що на заріз, нас уважають.
24 Устань! Чому спиш, Господи? Прокинься! Не відкидай навіки!
25 Чому обличчя твоє ховаєш, забуваєш наше горе й гніт наш?
26 Душа бо наша у поросі простерта, до землі прилип живіт наш.
27 Устань нам на допомогу і визволь нас твого милосердя ради.
Псалом 45
(44) Велич царя 3-10; краса цариці 11-18
1 Провідникові хору. На мелодію "Лілея". Синів Кораха. Маскіл. Пісня любови.
2 Із мого серця гарне слово ллється; я мовлю: Цареві моя пісня! Язик мій - тростинка скорописця.
3 Найкращий ти на вроду між людськими синами, краса розлита на устах у тебе; тому то Бог благословив тебе повіки.
4 Опережи твій стан мечем, витязю, твоєю славою і красою!
5 Щасливо їдь верхи за вірність і за правду, і хай навчить тебе преславних діл твоя десниця.
6 Стріли твої гострі, народи коряться тобі, і царських ворогів серце вмліває.
7 Престол твій, Боже, по віки вічні; берло правоти - берло царства твого.
8 Ти любиш справедливість і ненавидиш беззаконня: тому помазав тебе Бог, Бог твій, миром радости над друзями твоїми.
9 Миром, алое та касією пахнуть твої шати; з палаців із слонової кости струни тебе звеселяють.
10 Царські дочки - тобі назустріч, праворуч тебе стоїть цариця в золоті офірському.

11 Слухай, дочко, глянь, прихили твоє вухо і забудь народ твій і дім батька твого.

12 І цар жадатиме краси твоєї, бо він - твій пан, і йому кланяйся.

13 І дочка тирська з дарами приходить; твоєї ласки запобігають багатирі народу.

14 Уся прибрана пишно входить царівна, золотом ткані її шати.

15 У різнобарвно гаптованих шатах, ведуть її до царя; за нею йдуть дівиці, її другині проводять її.

16 Серед веселощів і радости їх уводять, і вони входять у царський палац.

17 Замість твоїх батьків будуть твої діти; по всій землі ти зробиш їх князями.

18 Я буду згадувати твоє ім'я від роду і до роду тим прославлятимуть тебе народи по віки вічні.

Псалом 46

(45) Бог з нами - чого нам лякатись? 2-4; він - наша сила та прибіжище 5-12

1 Провідникові хору. Синів Кораха. На мелодію "Дівиці". Пісня.

2 Бог нам прибіжище і сила; у нещастях з'явився з дужою допомогою.

3 Тим не злякаємось, хоч би й земля провалилась і гори захиталися серед моря.

4 Нехай ревуть, бушують його води, хай дрижать гори від його обурення. (Господь сил з нами, Бог Якова - наша твердиня.)

5 Ріка, - її відноги звеселяють місто Боже, святі Всевишнього чертоги.

6 Бог серед нього, воно не похитнеться; Бог йому допоможе перед світанком.

7 Захвилювалися народи, царства захитались; Господь загримів громом, земля задрижала.

8 Господь сил з нами, Бог Якова - наша твердиня.

9 Ходіте, гляньте на діла Господні, які страхітливі речі він учинив на землі.

10 Він, що припиняє війни по край землі, що ломить лука й торощить списи, і щити вогнем палить.

11 Вгамуйтесь і пізнайте, що я - Бог, що я вознісся на землі між народами.

12 Господь сил з нами, Бог Якова - наша твердиня.

Псалом 47

(46) Господь - цар Ізраїля 1-7; і цар усесвіту 8-10

1 Провідникові хору. Сипів Кораха. Псалом.

2 Усі народи, заплещіте в долоні; радісним голосом ликуйте для Господа!

3 Бо Господь - Всевишній, страшний, великий цар він на всю землю.

4 Він підбиває людей нам, і народи нам під ноги.

5 Він вибирає нам спадщину нашу, славу Якова, улюбленого свого.

6 Вознісся Бог під оклики веселі, Господь - під голос сурми.
7 Співайте Господеві псалми, співайте; співайте нашому цареві, співайте!
8 Бо цар усієї землі - Бог, співайте якнайкраще.
9 Бог над народами царює, Бог сидить на своїм святім престолі.
10 Зібралися князі народів з народом Бога Авраама, бо Богові належать земні захисники. Він вознісся велично.

Псалом 48

(47) Бог прославився, визволяючи Єрусалим, 2-8; за те побожні у храмі Бога прославляють 9-15

1 Пісня. Псалом. Синів Кораха.
2 Великий Господь і хвальний вельми у місті нашого Бога.
3 Його свята гора, горб прекрасний - землі усієї радість. Гора Сіон, крайня північ, великого царя місто;
4 Бог у його палатах явив себе твердинею.
5 Ось бо царі зібрались, насунули всі разом.
6 Ледве побачили, то й поторопіли, - збентежились, розбіглись.
7 Страх їх обняв там, немов біль породіллі
8 або східній вітер, який ти посилаєш, щоб торощив кораблі таршішські.
9 Так, як ми чули, так і побачили у місті Господа сил, у місті нашого Бога: Бог укріплює його повіки.
10 Роздумуєм, о Боже, про твоє милосердя посеред храму твого.
11 Твоя хвала, як твоє ім'я, о Боже, -аж по край землі. Справедливости повна твоя десниця.
12 Хай веселиться Сіон-гора, хай радуються міста Юди через суди твої.
13 Обійдіть Сіон навколо й оточіть його, полічіть його башти.
14 Огляньте добре його передмур'я, оббіжіть його палаци, щоб розповісти прийдешньому поколінню,
15 що то Господь - наш Бог по віки вічні. Він нас вестиме.

Псалом 49

(48) Заклик 2-5; всі повмирають 6-13; однак, по смерті доля грішників сумна, побожні ж з Богом житимуть 14-21

1 Провідникові хору. Синів Кораха. Псалом.
2 Слухайте це, усі народи, уважайте, всі мешканці світу:
3 і люди прості, і вельможні, разом багаті й бідні.

4 Уста мої казатимуть слова мудрі і думка серця мого - розумні речі.
5 Я нахилю до притчі моє вухо, відкрию мою загадку під гусла.
6 Чого б то мусів я боятися за лихої години, коли мене оточить несправедливість тих, які на мене засідають,
7 вповають на свої достатки, і хваляться своїм багатством превеликим?
8 Таж ніхто не може викупити себе самого, не може дати Богові ціну за себе.
9 Занадто дорогий бо його душі викуп, і вистачити він ніколи не може
10 так, щоб він жив повіки й не бачив могили ніколи.
11 Бож бачить він, що мудрі умирають, однаково і дурень і безумний гинуть і свої багатства іншим залишають.
12 Могили - домівки їх повік, їхні житла від роду й до роду, хоч вони й називають країни своїми іменами.
13 Таж людина в багатстві не звікує, подібна до скотини, яка гине.
14 Така дорога тих, що нерозумно на себе покладаються, і такий кінець тих, що милуються з свого щастя.
15 Ведуть їх, як отару, до Шеолу; смерть пасе їх, і справедливі панують над ними. Скоро їхня постать зникне, - Шеол домівкою їм буде.
16 Але Бог визволить мою душу з руки Шеолу, він мене прийме до себе.
17 Не лякайсь, як хто розбагатіє, коли побільшиться пишність його дому.
18 Бо, як помре, нічого не візьме з собою; багатство його з ним не зійде.
19 Хоч він і благословляв себе за життя свого. - хвалитимуть тебе, що дбав за себе,-
20 та все ж таки він піде до роду батьків своїх, що не побачать світла вже ніколи.
21 Чоловік, що живе в багатстві нерозумно, подібний до скотини, яка гине.
Псалом 50
(49) Вступ 1-6: прослава та подяка Богові 7-15: зберігати закон треба ділами, а не словами 16-23
1 Псалом. Асафа.
Бог Господь пророк, покликав землю від сходу сонця до його заходу.
2 З Сіону, досконалої краси, з'явився Бог у сяйві;
3 прийшов наш Бог і не буде мовчати Вогонь перед ним пожирає, навкруги ж нього бушує сильно буря.
4 Він кличе згори небо й землю на суд народу свого:
5 "Зберіть мені моїх побожних, які над жертвою союз зо мною учинили."

6 І небеса звістять його справедливість, бо сам Бог - дійсний суддя.

7 «Слухай, народе мій, я буду говорити; Ізраїлю, я свідчитиму проти тебе: Я Бог, твій Бог.

8 Я не за жертви твої буду тобі докоряти. бо всепалення твої передо мною завжди.

9 Не прийму я теляти з дому твого, ані козлів із твоєї кошари,

10 моя бо вся звірина у лісі, і тисячі тварин на моїх горах.

11 Я знаю все небесне птаство, і що метушиться в полі, мені відоме.

12 Як зголоднію, не скажу тобі того; бо мій усесвіт і те, що його сповнює.

13 Чи ж то я їстиму биків м'ясо, чи кров козячу буду пити?

14 Жертвуй Богові хвалу і віддай Всевишньому твої обіти.

15 І клич до мене за лихої години, я визволю тебе, і ти мене прославиш!»

16 До грішника ж Бог каже: «І чого бо ти говориш про мої закони і союз мій у тебе з уст не сходить, -

17 ти, що науку ненавидиш і слова мої геть кинув позад себе?

18 Як бачив злодія, то приятелював із ним з перелюбцями водився.

19 Губами твоїми пускався на лихе, а язик твій кує підступ.

20 Сідав і говорив на брата свого, на сина матері своєї пускав неславу.

21 Таке ти коїш, а я б мав мовчати? Гадаєш, що я такий, як ти? Я докорю тобі, появлю це тобі перед очі.

22 Збагніть це добре, ви, що забули Бога, щоб я не вхопив, так що нікому й було б рятувати.

23 Хто жертвує хвалу, той мене прославляє; і хто по правді ходить, тому явлю я спасіння Боже.»